

Ζωή σαν παραμύθι...

Ο μάεστρος του γράφει πολιτιστική ιστορία στην αρχόντισσα των Κυκλάδων

της ΛΙΤΣΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Έπιασε από την άκρη το λευκό νησιώτικο μαντήλι για να σύρει ένα χορό «αρχοντάρικο» με μουσικές και παρουσίες μοναδικές απ' όλο τον κόσμο. Κι έγινε πρεσβευτής της πολιτιστικής προβολής της Σύρου. Μέρος της ομοούσια κι αδιαίρετο. Εδώ όπου το σύμπαν... συνωμεί ολόγυρά του. Πάνω, δίπλα, απέναντι, παντού άνθρωποι που τον πιστεύουν, τον σέβονται και τον αγαπούν. Είναι ο Πήτερ Τιμπόρις. Ο ελληνοαμερικανός που έχει 30 χρόνια να γραφεία του στη Νέα Υόρκη και έδωσε την καρδιά του στη Σύρο, γιατί λάτρευε πρώτα το θέατρό της, ζωντανεύοντας τη λυρική παράδοση. Ένα θέατρο από τα πρώτα του νεοελληνικού κράτους, που στέγασε ιστορικές παραστάσεις όπερας και μελοδράματος την εποχή της «ελληνικής αναγέννησης» του 19ου αιώνα. Ένα θέατρο ιδανικό για όπερα. Ένα θέατρο του οποίου -από ένα σημείο και μετά- γράφει εκείνος την ιστορία του. Γιατί όταν ρώτησε «Τι πρόγραμμα όπερας υπάρχει εδώ»; του απάντησαν «Πισοτα». Και τότε μονολόγησε «Μπορώ να κάνω όπερα» Κι έτσι ταυτίστηκε μαζί του και το «Φεστιβάλ Αιγαίου» συνυδρεύεται ως τα πέρατα του κόσμου με το «θέατρο Απόλλων».

Και να που τώρα, στο δύσκολο αυτό καλοκαίρι της οικονομικής κρίσης, με τη δύναμη του οραματισμού του και την τόλμη της δημιουργίας, ο χαρμολογιστής Παναγιώτης τραβά πάνω στην πρωτεύουσα των Κυκλάδων, για τη συνεχή χρονιά τους παγκόσμιους προβολείς της μουσικής.

Σημείο αναφοράς το θέατρο Απόλλων

Σε μια συνέντευξη από καρδιάς στο "Λόγο", εξομολογείται ότι βρέθηκε στη Σύρο τα τελευταία χρόνια, παρότι κάθε χρόνο επί μια 20ετία έκανε διακοπές στην Ελλάδα συνδυάζοντας και τη μουσική με παρουσίαση μικρών κοντσέρτων σε διάφορα μέρη (Μύκονο, Σάμο, Πεντέλη). Όπως θα πει, είχε πάντα στο νου του ένα φεστιβάλ σε πόλη που να διαθέτει θέατρο. Έτσι, μετά από δύο αποτυχημένες προσπάθειες (ενώ έβραζε πλήρη για τη Σύρο, άλλαζε πορεία στη συνέχεια) τελικά, μόλις την επισκέφτηκε είπε: «Δεν ξέρω τι θα δω παρακάτω, αλλά σε τούτο το νησί μπορώ να κάνω κοντσέρτο». Όταν αντίκρισε το θέατρο Απόλλων, μονολόγησε «Τέρμα. Εδώ είναι». Και από τότε η μικρογραφία αυτή της «Σκάλας του Μιλάνου» έγινε για εκείνον πρόσκληση στο όνειρο, αλλά κι ένας στοχασμός. Έκανε τη Σύρο δεύτερο σπίτι του κι έχτισε στη γη της (πριν από έξι χρόνια στην περιοχή «Δανιά» ή στη Χρυσόνησο, όπως τον αρέσει να τη λέει) για να μπορεί να 'ρχεται όποτε οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις το επιτρέπουν.

Ο Ελληνο-Αμερικανός μουσικός, μάεστρος και παραγωγός διεθνούς φήμης Παναγιώτης Τιμπόρις, διαγράφηκε μια παγκόσμια πορεία συνεχώς εξελίξις στο χώρο της μουσικής. Περιζήτητος, γιατί δεν είναι απλώς ένας εξαιρετικός μάεστρος, αλλά και μουσικός διεθνούς μεγάλης εμπέλειας. Μια προσωπικότητα διαρκώς παρουσιάζει για περισσότερα από 40 χρόνια. Δημιουργός με αίσθημα και προσφορά στο τόπο ανέλιξη και ανεπίτευτη που του λυμά έστι απλά να πει: «Δεν το κάνω για την ψυχή μου. Το κάνω γιατί πολύ μου αρέσει. Δεν το κάνω για να βγάλω λεφτά. Άμα βάλω να βγάλω λεφτά υπάρχουν τόποι».

Είναι ο Πήτερ που σέβεται και χαιρείται τον ήχο, το χρόνο και τις σιωπές του. Κλασική μουσική, μνήμη, νοσταλγία

και κρυμμένος ρομαντισμός λειτουργούν όλα μαζί. Όλες αυτές οι έννοιες γίνονται ένα. Σαν εικόνες αλληλένδετες, ριγμένες η μία πάνω στην άλλη. Συνειδητή στιγμή, όπου κάθε λεπτομέρεια, κάθε ήχος κάθε εικόνα από τις μουσικές του παραστάσεις αντανάκλα το πιο βαθύ μας συναίσθημα ευγνωμοσύνης.

Έτσι ο δήμος, το νησί, ο κόσμος του, όλοι εκείνοι οι απλοί άνθρωποι τους οποίους ο Πήτερ κατάφερε να «κατεβάσει» στην πλατεία Μισούλη, να «κουβαλήσουν» οι ίδιοι καθίσματα για να

μια ομάδα παίρνοντας μαζί του τα δύο παιδιά... αλλά της υποσχέθηκε: «θα μαζέψω λεφτά και θα σε φέρω κοντά μου... και από τότε πέρασαν 17 χρόνια όταν της έστειλε χρήματα σ' ένα φάκελο και ήλθε η γιαγιά μου στο Σικάγο, αφού ταξίδευε τρεις μήνες...»

Ένωθα σαν να ξεφύλλιζε το σημειωματάριο ενός έλληνα με προσφυμικές μνήμες: «...Μετά από ένα χρόνο γεννήθηκε ο πατέρας μου Αναστάσιος κι η γιαγιά μου ήταν 40 χρονών έχοντας ήδη δύο παιδιά 20 χρονών... Δυο -τρία

«Μόλις είδα την Ερμούπολη είπα: «Δεν ξέρω τι θα δω παρακάτω, αλλά σε τούτο το νησί μπορώ να κάνω κοντσέρτο»

ακούσουν με ανοιχτό στόμα τα «Κάρμινια Μπουράνα», τον τιμούν. Έτσι όπως εκείνος συνεχίζει να τιμά και να αναβαθμίζει τον τόπο τους. Η απονομή τιμητικής διάκρισης από το δήμο, με την ανακήρυξη του σε επίτιμο δημότη Σύρου - Ερμούπολης την περασμένη Δευτέρα, πριν την έναρξη της συναυλίας του μεγάλου πιανίστα Δημήτρη Σγουρού, ήταν η καλύτερη απάντηση συναισθημάτων.

Εποχή 1900

Μιλώντας μαζί του και ακουγοντάς τον να εστοχέει, πάντα με χιούμορ, την ιστορία του, ένιωθα σαν να άνοιγα συρτάρι με παλιές φωτογραφίες: «... Γεννήθηκα στο Σικάγο και είμαι Έλληνας τρίτης γενιάς... Η γιαγιά μου Καλλιόπη, από ένα χωριό της Μεγαλόπολης ήταν η μικρότερη σε μια οικογένεια 11 κοριτσιών... Τον παππού μου τον έλεγαν Παναγιώτη Τσιμπούρη... έκαναν δυο παιδιά. Ασήμη και Κωνσταντίνου... και το 1901 ο παππούς μου είπε: «Καλλιόπη θα πάω στην Αμερική να μαζέψω λεφτά. Θας να 'ρθεις μαζί μου; Κι εκείνη του απάντησε: «Όχι»... και ο παππούς

χρόνια πέρασαν (1919) και η γιαγιά μου, είπε: «Παναγιώτη δεν μ' αρέσει εδώ. Θα πάω πίσω και θα πάρω μαζί μου στο χωριό και τον Αναστάσιο. Γύρισε στην Ελλάδα... έκαψε δυο μήνες χωρίς από τότε ποτέ να ξαναέλθει Ελλάδα...»

Ανθολογεί μνήμες

Τα έργα του- θυμίζω την Karmen, με συνδυασμό μουσικής, χορωδίας και χορού που ήταν το αποκορύφωμα της μουσικής παιδείας με καταπληκτική προσέλευση κόσμου - είτε ως όπερα, είτε συμφωνικά και χορωδιακά έργα, είτε βασισμένα στην ελληνική παραδοσιακή μουσική, αποτελούν επί 10 χρόνια πολιτιστικό κεφάλαιο για τον τόπο. Όταν τον Ιούλιο του 2009 το Φεστιβάλ Αιγαίου παρουσίασε το Toska Ruscaί και Αστέρια της Κρατικής Όπερας της Βιέννης Μπαλέτου εμφανίζονταν μπροστά μου σαν μικρές σφαιραματίες με τις ονειρικές συνθέσεις. Διόλου τυχαίο που το φιλοτεχνό κοινό απ' όλο τον κόσμο κατακλύζει το θέατρο. Γιατί ο

Από το 2000 μέχρι σήμερα ανεβάζει παραστάσεις όπερας στην Ερμούπολη με τη δική του σφραγίδα

Πήτερ δηλώνει με σταθερότητα και εξαντλητική επιμονή το δικό του στίγμα.

Γοητευτικός- μέσα από ονειρικές λάθρες ματιές πάνω σε μουσικά τοπία σπάνιας δύναμης- έχει την υπομονή, το χάρισμα, τη γνώση να ανθολογήσει μνήμες και σκιές από τη ζωή και να τις εντάξει σε έναν προσωπικό κήπο. Σ' αυτόν τον «κήπο», συγκατοικεί η οικογένειά του. Ο παππούς του Παναγιώτης, που πέθανε στα χρόνια του πολέμου σε ηλικία 45 χρόνων «από μόλυνση σε δόντι», γι' αυτό κι ο αδελφός του Κωνσταντίνος έγινε οδοντίατρος. Η γιαγιά του, παίρνοντας ασφάλεια 10.000 δολάρια εκείνη την εποχή από τον θάνατο του άνδρα της, κατάφερε να επιβιώσει με τα παιδιά της. Η μητέρα του, γεννημένη στη Αμερική είναι σήμερα 89 ετών και πηγαίνει «σιγά – σιγά στην εκκλησία- Σουπερ Μάρκετ», ο πατέρας του, 95ετών υπήρξε μάεστρος

συνηγορεί υπέρ μιας εμπειρίας ιδιαίτερως αξιόλογης. Ρώτησα τον Πήτερ, γιατί τόσο προτίμηση στη Σύρο και όχι για άλλο νησί; «Μα έχει το θέατρο» μου απάντησε απλά και γελώντας δυνατά συμπλήρωσε «Γιατί όχι; Θα ήμουν σε κάποιο μέρος. Γιατί να μη είμαι εδώ;» Στην παρατήρηση ότι μπορεί εκείνος να ερωτεύτηκε τη Σύρο, αλλά κι εκείνη τον ερωτεύτηκε, με τη χαρακτηριστική του φυσικότητα απαντά: «Εγώ κέρδισα. Έχω σπίτι, έχω φίλους, κι άλλο θέλω!»

Όπως μιλά, δίνει την εντύπωση ότι αυτός ο φλογερός ελληνοαμερικανός έχει σκοπό να ανεβάζει την πρωτεύουσα του νομού ψηλά με μια παραισιόδοξο δύναμη. Ήδη έχει προγραμματίσει μεγάλες εκδηλώσεις για τα 10 χρόνια «Φεστιβάλ Αιγαίου», αλλά και για τον εορτασμό των 150 χρόνων λειτουργίας του «θεάτρου Απόλλων» το Πάσχα του 2014, μνημονεύοντας ότι στις 20 Απριλίου του 1864, με την παρουσία του εμπνευστή της κατασκευής του Μιχαήλ Σαλβάου, άρχισε με το «Ριγκολέτο» του VERDI.

Το φετινό, 8ο κατά σειρά, φεστιβάλ Αιγαίου κοστίζει 250.000 ευρώ, εκ των οποίων ο Παναγιώτης διαθέτει τα 200.000 ευρώ και ο δήμος τα υπόλοιπα. Θα φιλοξενηθούν στη Σύρο 400 άτομα για δύο εβδομάδες, ενώ στα σχέδια του είναι να φέρει 50 χορωδίες απ' όλο τον κόσμο με παραστάσεις στην πλατεία Μισούλη, αλλά και στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου.

Η μουσική, που στο όνομά της ο Παναγιώτης καιεί ακοιμητο κανήλι η διαρκή του έγνοια και στήριξη ανά τον κόσμο, και φέτος μέχρι τις 22 Ιουλίου θα αγγίξει νέα επίπεδα ποιότητας. Με εμπρόσθια καλλιτεχνία από όλον τον κόσμο, μεταξύ των οποίων 19 χορωδίες από τις Η.Π.Α, τον Καναδά, τη Γαλλία, και την Ελλάδα, προσκεκλημένους μάεστρους, μουσικούς, χορευτές, ηθοποιούς από τις Η.Π.Α και τη Μεγάλη Βρετανία και πολλούς διακεκριμένους σολίστ από την Ευρώπη, τις Η.Π.Α και το Μεξικό.

Ο Παναγιώτης Τιμπόρις είναι εκείνος που μπορεί να ξεδιψήσει το νησί στην πηγή του πολιτισμού σηκώνοντας την μπαγκέτα του, ορκισμένως σεβαστός στον τόπο και τη ιστορία του κι εμείς δεν μπορούμε παρά να γελάσουμε το «Φεστιβάλ Αιγαίου» με χειροκροτήματα, που θα αντηχούν το μεγαλείο και τη μαγεία της μουσικής του προσφοράς.

στη χορωδία της εκκλησίας και τον έπαιρνε μαζί του για να ψάλλει ζυμνώντας του έτσι από μικρό παιδί την αγάπη του για την μουσική. Η σύζυγός του, διεθνούς εμπέλειας υψίφωνος Ιλάντα Τιμπόρις-Λαπαλαινέ-Αμερικανίδα Φιλαδικής καταγωγής, τα δυο του παιδιά από τον πρώτο του γάμο ο 32χρονος Αναστάσιος- Παναγιώτης και η 29χρονη κόρη του Σταυρούλα, για την οποία θα κάνει γλέντι γάμου εδώ στη Σύρο και «θα χορεύουμε τσάμικο από Πελοπόννησο και καλαματιανό και συρτό από το νησί».

Εμπειρία ιδιαίτερως αξιόλογη

Η συνύπαρξη αισθημάτων και πράξεων οδήγησε σε μια εμπειρία όχι συνθηματική. Αντιθέτως, θα έλεγα ότι η θέσση και το άκουσμα των έργων του

8ο Φεστιβάλ Αιγαίου

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΣΥΡΟΥ-ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ Ο PETER TIBORIS

Μάγεψε η «Σαλώμη» - Αποθεώθηκε ο Σγούρος

του ΠΑΡΓΟΥ ΛΑΒΕΡΤΗ

«Κυρίες και κύριοι, εύχομαι η απομινή Βραδιά να σας μπει αλησμόνητη» είπε ο δήμαρχος Σύρου Ερμούπολης απευθυνόμενος στον κοινό - που μόλις λίγα λεπτά νωρίτερα είχε κυριολεκτικά εκτασαστεί από την δεξιοτεχνία του διεθνούς φήμης πιανίστα Δημήτρη Σγούρου - στην εμφάνιση της αναρτήρας συναυλίας του 8ου Φεστιβάλ

κοσμήτριου όπου την Συμφωνική Ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής της Αλβανίας (Elica Muller, η μέτζο σοπράνο Maria Raikona, ο τενόρος Keith Ikaia-Purdy και ο Μπάσος Δημήτρης Καβράκος. Αξίζει δε, να αναφερθεί ότι ο κ. Tiboris διθύθυε για πρώτη φορά ορχήστρα με την αυθεντική μπαγκέτα που χρησιμοποιούσε ο μαέστρος Άρτουρ Τεσκανί (1867-1957) στις αρχές του 1950, ενόσω διατελούσε

έχει συμβάλει ιδιαίτερα κατά τα τελευταία χρόνια στην πολιτιστική αναβάθμιση της» είπε, απευθυνόμενος στον Peter Tiboris, ο δήμαρχος Γιάννης Δεκαβέλλας στην έναρξη της τελετής βράβευσής του. Ο δήμαρχος παρουσίασε ένα σύντομο βιογραφικό του επιστόχου κυρίως σε δράσεις που αποτέλεσαν σταθμό τόσο στη ζωή του ίδιου του Peter Tiboris όσο και της Σύρου τονίζοντας ότι κάθε χρόνο το πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αιγαίου αποτελεί μια όλο και μεγαλύτερη έκπληξη για το φιλόξενο κοινό που απ' όλο τον κόσμο κατακλύζει το Θέατρο Απέλλων. Επίσης, δεν παρέλειψε να υπογραμμίσει την ευρεία προβολή της Σύρου στο Εξωτερικό λόγω των πολλών και διεθνών εμβέλεις καλλιτεχνών που πλαισιώνουν το Φεστιβάλ: «Ένα ολόκληρο επίπλο από τεχνικούς, καλλιγέτες, μουσικούς, χορευτές, χορευδούς και δημοσιογράφους, βρίσκονται σ' ένα συντονισμό για την υλοποίηση και την ανόδνη παραστάσεων με διεθνή εμβέλια. Τόσο ο Τοπικός, ο Ελληνικός, όσο και ο Διεθνής τύπος ανατακρινόνται για την κάλυψη του σπουδαίου κάθε φορά ρεπερτορίου του. Το νησί μας προβάλλεται διεθνώς από την επίσημη εκπομπή των καλλιτεχνών που δίνουν παραστάσεις εξαιρετικής ποιότητας. Παράλληλα ο Peter Tiboris έγινε μόνιμος πρεσβευτής του νησιού μας με την αγορά κατοικίας του σε αυτό όπου διαμένει αρκετούς μήνες το χρόνο... Πολλοί χορηγοί κάθε χρόνο ανταποκρίνονται για να υποστηρίξουν τις αξιολογές εμφανίσεις του, ενώ η διοργάνωσή τους έχει σημαντική επίδραση και στην Οικονομική ζωή του νησιού μας» τόνισε.

Απόφαση με τον Peter το πρώτο βραβείο να παραμείνει στο εκθετήριο του θεάτρου Απέλλων. Με εμφανή την συγκίνηση ζωγραφισμένη στο πρόσωπο του ο Peter Tiboris έκανε σαφές ότι δεν βλέπει πλέον την Σύρο μόνο ως τόπο διοργάνωσης συναυλιών αλλά ως ένα νησί όπου τόσο ο ίδιος όσο και η σύζυγός του έχουν αποκτήσει πολλούς και καλούς φίλους. Ευχαριστώντας

τόφραζε στον κόσμο ο ηθοποιός Γιάννης Μιχαλάκης- υπογράμμισε: «Εκ μέρους εκατοντάδων καλλιτεχνών που έχουν συμμετάσχει στο Φεστιβάλ Αιγαίου τα τελευταία οκτώ χρόνια, η σύζυγός μου Eilana κι εγώ δεχόμαστε αυτή την ευγενική και γεμάτη ανθρωπιά βράβευση με ταπεινοσύνη και ευγνωμοσύνη. Η Σύρος δεν είναι για μας μόνο ένα μέρος για να κάνουμε συναυλίες γιατί με τον καιρό έχουμε

Πως να το φανταζόταν, πριν τριάντα χρόνια όταν διηγήθηνα και έκανα παραγωγές στη Νέα Υόρκη, πως ένα νησί στη μέση του Αιγαίου θα έπαιζε τόσο σημαντικό ρόλο στη ζωή μας. Ποιος θα σκεφτόταν ότι μετά από τα οκτώ χρόνια θα παρουσιάζαμε την απομινή παράσταση που περιλαμβάνει δύο από τα μεγαλύτερα έργα της δυτικής μουσικής, ορίοι τη Σαλώμη που γάλαξε την ιστορία της μουσικής, τη Δευτέρα τον Ηρακλή του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία του Peter Meineck και τέλος το μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής σε χορογραφία του Renato Zanella. Είναι απίστευτο!!! Σου κόβεται η ανάσα. Όλα αυτά γίνονται ιδιαίτερα λόγω του θεάτρου, της μουσικής και του μπαλέτου αλλά και του Greek Opera Studio που αποτελούν το βασικό πυρήνα του φεστιβάλ. Το ότι είμαι Ελληνοαμερικανός δίνει σ' όλα αυτά μια μοναδικότητα γιατί μπορώ να συνδυάζω τη δουλειά μου με το σπίτι μου, με την πατρίδα μου.

Το κοινό αποθεώνει τον Δημήτρη Σγούρο

Αιγαίου τελετή για την απονομή τιμητικής διάκρισης στον Ελληνο-αμερικανό μαέστρο Peter Tiboris. Και σίγουρα, όλοι όσοι παρευρέθηκαν στο κονσέρτο «Η Επική και ιστορική ιδιοφυία του Μπετόβεν» την περασμένη Δευτέρα, ή στην απαράμιλλης ομορφιάς όπερα «Σαλώμη» την επόμενη, σίγουρα θα διαπίστωναν ότι η υπόθεση του Παναγιώτη - όπως θέλει να τον φωνάζουν - Tiboris: «Η φετινή

διευθυντής της NBC Symphony Orchestra της Νέας Υόρκης.

Σαλώμη

Μαγεία!!!! Είναι η μόνη λέξη που μπορεί να αποδώσει το ηχοθέαμα της όπερας «Σαλώμη». Υπό τη μουσική διεύθυνση του Wiktor Bochman από τη Ζυρίχη, τη σκηνοθεσία του Dirk Schattner από το Αμβούργο, και τους φωνημούς του Jens Hübner ή σοπράνο Eilana Lappalainen-Tiboris, διάσημη

Μαγεία το ηχοθέαμα της όπερας «Σαλώμη»

διοργάνωση θα ανήξει νέα επίπεδα ποιότητας και θα εξελιχθεί ακόμη περισσότερο» δεν έμεινε στα λόγια αλλά μετουσιώθηκε σε πράξη.

«Η Επική και ιστορική ιδιοφυία του Μπετόβεν»

Υπό την διεύθυνσή του η Συμφωνική Ορχήστρα της Λυρικής Σκηνής της Αλβανίας απέδωσε εξαιρετικά το 5ο κονσέρτο του Μπετόβεν, γνωστό και ως «Αυτοκρατορικό» με σολίστ τον πιανίστα Δημήτρη Σγούρο, καθώς και την 9η Συμφωνία του ίδιου κορυφαίου κλασικού συνθέτη. Οι πιανιστικές δεξιότητες του Δημήτρη Σγούρου μάνεψαν το κοινό το οποίο με το παρατεταμένο χειροκρότημά του αφενός τον επιβράβευσε και αφετέρου τον προέτρεψε να παίξει ακόμη ένα μικρό κομμάτι εκτός προγράμματος. Στο ίδιο υψηλό επίπεδο κλιμάκωσε και το δεύτερο μέρος του

για τη συγκεκριμένη ερμηνεία της σε πολυάριθμες σκηνές του κόσμου από την Ιαπωνία μέχρι τη Νέα Υόρκη και το Τελ Αβίβ, ερμήνευσε τον απαιτητικό ρόλο της Σαλώμης με την ορένη σκηνική παρουσία της. Η εκπληκτική χορογραφία με τη Σαλώμη να πετά τα πέπλα της αποτέλεσε μια από τις κορυφαίες στιγμές της συγκεκριμένης όπερας και δικαίως απέσπασε τα θετικά σχόλια του κόσμου. Του υπόλοιπου ρόλους ερμήνευσαν ο τενόρος Peter Svensson (Ηρώδης), η μέτζο-σοπράνο Graciela Araya (Ηρωδιάδα), ο βαρύτονος Anoshah Goleosorki (Ιωάννης), ο τενόρος Keith Ikaia-Purdy (Ναρραβούθ), και η σοπράνο Maria Raikona (Ακόλουθος).

Βράβευση Peter Tiboris

«Η δημοτική αρχή αισθάνεται την ανάγκη αλλά και την υποχρέωση να τιμήσει απόψε ένα σπουδαίο φίλο της Σύρου που

Εμφανώς συγκινημένος ο Παναγιώτης Τιμητόρης κατά τη διάρκεια ανακρίθους του σε επίτιμο δημόσιο Ερμούπολης

τον κόσμο για την στήριξη που εξέφρασε την ελιτίδα, ότι έσω και λίγο συνέβαλαν κι εκείνοι στην αλλαγή της ζωής του προς το καλύτερο. Στην ομιλία του - την οποία με-

δημιουργήσει πολύ σημαντικές και πολύχρονες φίλεις. Η ζωή βλέπεται δεν είναι μόνο πράγματα, δεν είναι μόνο μέρα, η ζωή είναι άνθρωποι, είναι φίλεις, είναι ζεστές ανθρώπινες αγκαλιές.

Οπως είπε καταλήγοντας ο δήμαρχος, υπήρξε από κοινού